

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

25 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion și Catan Lilian,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Rodion Tocan în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Chișinău din 23 august 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Vlas Ion Xxxxx, născut la xxxx, originar
și domiciliat în mun. Xxxxx, bd. Xxxxx, ap. xx.

Termenul de examinare a cauzei:

- 1. prima instanță: 21.04.2018 – 23.08.2019;*
- 2. instanța de apel: 15.10.2019 – 18.02.2020;*
- 3. instanța de recurs: 10.07.2020 – 25.11.2020.*

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 23 august 2019, Vlas Ion a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, și i s-a aplicat o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de organizarea plecării peste hotare pe un termen de 3 ani.

S-a admis parțial acțiunea civilă depusă de Deliceban Larisa către Vlas Ion privind încasarea prejudiciului moral.

S-a încasat din contul lui Vlas Ion în beneficiul lui Deliceban Larisa prejudiciul noral în mărime de 5000 lei.

În rest acțiunea civilă s-a respins ca neîntemeiată.

2. În sentință prima instanță a constatat că, în perioada lunii noiembrie 2004, Vlas Ion, urmărind scopul exploatării sexuale comerciale a persoanei, acționând împreună și de comun acord cu alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, aflându-se în satul Xxxxx, raionul Xxxxx, prin înșelăciune, manifestată prin promisiunea achitării unui salariu lunar în mărime de 1500 dolari SUA în urma

practicării prostituției în Turcia și prin abuz de poziție de vulnerabilitate, manifestată prin situația precară din punct de vedere a supraviețuirii sociale, a recrutat-o pe Deliceban (Țîrchi) Larisa, cu consimțământul acesteia.

Ulterior, Vlas Ion, obținând prin înșelăciune consimțământul victimei Deliceban (Țîrchi) Larisa de a pleca în Turcia, fiind informat de către ultima că nu deține pașaport pentru plecări în străinătate, i-a comunicat că îi va organiza perfectarea pașaportului și transportarea ei în țara de destinație, precum și va suporta în acest sens toate cheltuielile.

Tot în perioada indicată de timp, Vlas Ion, continuând realizarea intenției sale infracționale de transportare a victimei Deliceban (Țîrchi) Larisa în țara de destinație a întâlnit-o pe ultima în mun. Chișinău și cu automobilul de model Volkswagen Golf cu nr/î xxxxx pe care îl deținea cu drept de proprietate a transportat-o pe aceasta la xxxx nr. xx, Xxxxx unde pe numele victimei a fost perfectat pașaportul seria Xxxxx, eliberat la 17.11.2004, suportând în acest sens toate cheltuielile.

În continuare, Vlas Ion, care acționa împreună și de comun acord cu alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală întru realizarea intenției infracționale de transportare a victimei Deliceban (Țîrchi) Larisa în țara de destinație, s-a deplasat împreună cu ultima la o agenție de turism nestabilă din mun. Chișinău, unde i-a procurat bilet avia la ruta aeriană Chișinău - Istanbul, pentru data de 18.11.2004.

La 18.11.2004, Vlas Ion, acționând în vederea atingerii scopului său infracțional, cu automobilul de model Volkswagen Golf cu nr/î xxxxx pe care îl deținea cu drept de proprietate a transportat-o pe victima Deliceban (Țîrchi) Larisa la Aeroportul Internațional Chișinău, de unde a organizat transportarea ultimei în țara de destinație, în scop de exploatare sexuală comercială, comunicându-i că în Aeroportul din or. Istanbul va fi întâlnită de către o persoană de origine turcă.

La 18.11.2004, Deliceban (Țîrchi) Larisa, acționând conform indicațiilor primite de la Vlas Ion, s-a deplasat în Turcia, or. Istanbul, unde a fost întâlnită de către o persoană nestabilă de organul de urmărire penală pe nume „Yengen”, care acționând de comun acord cu ultimul, întru realizarea scopului infracțional comun a transportat-o pe victima Deliceban (Țîrchi) Larisa la un apartament nestabil din același oraș.

Totodată, în scopul exploatării sexuale comerciale, persoana nestabilă de organul de urmărire penală pe nume „Yengen” i-a cerut victimei întoarcerea unei datorii a cărei mărime nu a fost stabilită în mod rezonabil și proveniența căreia a motivat-o prin suportarea cheltuielilor în legătură cu transportarea ei în țara de destinație.

În așa mod, victima Deliceban (Țîrchi) Larisa, aflându-se în or. Istanbul, Turcia în condițiile menționate, care determinau situația ei precară și ilegală, legată de șederea pe teritoriul Turciei fără surse de existență, a fost supusă exploatării sexuale comerciale de către persoana nestabilă de organul de urmărire penală pe nume „Yengen” și alte persoane nestabilite, care acționau împreună și de comun acord cu Vlas Ion, timp de proximativ trei luni, fără a fi remunerată conform înțelegerii inițiale pe care a avut-o cu Vlas Ion.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Vlas Ion a săvârșit cu bună știință infracțiunea prevăzută de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal (în vigoare din 12.06.2003) - *trafic de ființe umane, adică recrutarea și transportarea unei persoane, cu consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială, acțiuni săvârșite prin înșelăciune, abuz de poziție de vulnerabilitate și de mai multe persoane.*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Avocatul Lazur Irina în numele inculpatului, care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Vlas Ion acuzat în baza art. 165 alin. (2) lit. b), d) Codul penal, să fie achitat din lipsa elementelor infracțiunii.

În motivarea cererii de apel a invocat următoarele:

- nu au fost demonstrate nici unul din elementele normei penale, specificând în acest sens inexistența recrutării părții vătămate de către inculpat, invocându-se în acest sens declarațiile martorului Dumbravă Ludmila, care în declarațiile sale confirmă faptul că partea vătămată mai fusese în Turcia unde s-a ocupat cu prostituția și își dorea să plece din nou;

- potrivit circumstanțelor constatate prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 22.10.2010, prin care instanța a stabilit că partea vătămată a mai plecat în Turcia de una singură în anul 2004 pentru practicarea prostituției, revenind în țară peste o lună, iar ulterior reîntorcându-se în Turcia;

- în speță nu s-a demonstrat nici elementul transportării, deși partea acuzării indicând că partea vătămată a fost transportată la xxxx nr. xx pentru perfectarea pașaportului cu o mașină albastră, apărarea susținând că din probele dosarului acest fapt nu s-a confirmat;

- din sentința Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 22.10.2010, rezultă că partea vătămată avea deja perfectat pașaport pe numele său de domnișoară - Țîrghii Larisa, perfectat de ea însăși și a plecat în Turcia de una singură, iar atunci când a plecat prima dată în Istanbul a ajutat-o Dumbravă Ludmila;

- faptul "exploatării sexuale", nu s-a confirmat la caz, or acuzarea nu a constatat la inculpat existența cărorva profituri, iar învinuirea sub acest aspect este una declarativă;

- nu a fost demonstrat faptul înșelăciunii, menționând în acest sens că partea vătămată singură a confirmat că era în căutare de a pleca în Turcia pentru a practica prostituția. Mai mult se invocă declarațiile acesteia din cadrul confruntării, în tcre partea vătămată recunoaște că i s-a achitat pentru serviciile prestate în timpul practicării prostituției în Turcia, în perioada 2004-2005, iar lui Vlas nu i-a achitat nimic pentru transportarea ei în Turcia;

- cumulul de probe nu confirmă abuzul de vulnerabilitate a persoanei, considerând că simpla declarație a acesteia că este săracă și nu are bani, nu poate fi reținută ca dovadă în acest sens, or acuzarea urma să confirme starea de vulnerabilitate cu careva anchete sociale sau că se află la evidență ca familie vulnerabilă;

- învinuirea adusă lui Vlas Ion nu și-a găsit confirmarea din care considerent acesta urmează să fie achitat din temeiul lipsei elementelor infracțiunii.

3.2. Avocatul Tocan Rodion în numele inculpatului, care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Vlas Ion acuzat în baza art. 165 alin. (2) lit. b), d) Codul penal, să fie achitat din lipsa elementelor infracțiunii.

În motivarea cererii de apel a invocat lipsa elementelor constitutive identic cu cele indicate în apelul avocatului Lazur Irina în numele inculpatului, circumstanțe din care instanța de apel nu le va reda amănunțit.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2020, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea hotărârii adoptate, instanța de apel a menționat că, deși inculpatul Vlas Ion nu a recunoscut vina în comiterea acțiunilor descrise în actul de învinuire, vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Codul penal - *trafic de ființe umane, adică recrutarea și transportarea unei persoane, cu consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială, acțiuni săvârșite prin înșelăciune, abuz de poziție de vulnerabilitate și de mai multe persoane*, a fost dovedită integral și prin cumulul de probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile părții vătămate Deliceban Larisa; declarațiile martorului Balan (Dumbrava) Ludmila, procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 18.06.2010, procesul-verbal de ridicare din 04.05.2012, procesul-verbal de examinare a obiectelor din 04.05.2012, extrasul din registrul de stat al populației pe numele Deliceban Larisa, procesul-verbal de ridicare din 05.12.2012, procesul-verbal de examinare a obiectelor din 05.12.2012, copia sentinței Judecătoriei Rîșcani din 07.07.2006, procesul-verbal de confruntare din 17.01.2014, răspunsul parvenit de la Departamentul Poliției de Frontieră nr. xxxxx din 06.02.2014, procesul verbal de examinare a obiectului din 10.02.2014, răspunsul parvenit de la Centrul de

Cooperare Polițienească Internațională nr. xxxxx din 05.02.2014 privind informația parvenită din partea BNC Interpol Ankara/Turcia, procesul-verbal de examinare a obiectului din 10.02.2014, procesul-verbal de confruntare din 09.12.2014.

Prin urmare, în contextul respingerii alegațiilor avocaților în numele inculpatului care au invocat în esență, că sentința de condamnare a acestuia nu poate fi bazată doar pe declarațiile părții vătămate, or vinovăția inculpatului nu a fost pe deplin dovedită, instanța de apel a remarcat, că circumstanțele expuse de către inculpatul Vlas Ion diferă esențial de declarațiile părții vătămate Deliceban Larisa, depoziii care sunt în corelație cu declarațiile martorului Balan (Dumbravă) Ludmila, care au fost preîntâmpinați de răspundere penală, declarațiile cărora instanța nu le supune cărorva dubii, or atât partea vătămată, cât și martorul au indicat direct asupra persoanei inculpatului.

În aceeași ordine de idei, cu referire la alegațiile avocaților în numele inculpatului prin care au invocat inexistența elementelor constitutive a infracțiunii de trafic de ființe și indicând în acest sens la circumstanțele stabilite prin sentința Judecătorei Centru mun. Chișinău din 22.10.2010, la baza căreia au fost reținute declarațiile părții vătămate Deliceban Larisa și declarațiile martorului Dumbravă Ludmila, instanța de apel le-a respins ca neîntemeiate.

Mai mult ca atât, instanța de apel a remarcat că circumstanțele stabilite prin hotărârea judecătorească - sentința Judecătorei Centru mun. Chișinău din 22.10.2010 și declarațiile părții vătămate și inclusiv a martorului indicat, se referă la împrejurări similare, însă petrecute într-o altă perioadă de timp, și anume în perioada octombrie 2007-februarie 2008, iar în speță, circumstanțele constatate se referă la perioada noiembrie 2004.

Astfel, instanța de apel a reținut, că circumstanțele relatate de către partea vătămată sunt coerente și precise atât la faza de urmărire penală, cât și în instanța de fond, nefiind constatate careva diferențe esențiale din care ar rezulta alte circumstanțe ce ar pune la îndoială comiterea faptelor ilegale de către Vlas Ion.

Instanța de apel a respins ca nefondate alegațiile părții apărării și a apreciat ca temeinic argumentată concluzia primei instanțe care a stabilit, că acțiunea de recrutare s-a manifestat prin racolarea părții vătămate, Deliceban (Țîrchi) Larisa, acțiunea de recrutare a fost probată prin declarațiile părții vătămate, care atât la faza de urmărire penală, cât și în ședința de judecată a declarat că inculpatul, Vlas Ion a propus s-o ajute să plece peste hotare la muncă în Turcia, spunându-i că va avea un salariu lunar de 1500 dolari, văzând situația financiară dificilă a părții vătămate.

În același context, s-a mai stabilit, că acțiunea de recrutare a rezultat și din declarațiile martorului, Balan (Dumbravă) Ludmila, care fiind audiată la faza de urmărire penală a indicat că inculpatul Vlas Ion fiind în vizită la ea, a întrebat-o pe

partea vătămată dacă nu dorește să plece în Turcia pentru practicarea prostituției. El i-a lăsat numărul său de telefon deoarece Deliceban Larisa i-a comunicat că are un copil minor, nu are soț și nu are surse de întreținere a copilului.

Tot în acest context instanța de apel a relevat ca și prima instanță, că la recrutare nu are importanță împrejurările în care a avut loc recrutarea: în locurile de odihnă, prin rețele neconvenționale, prin oferirea locurilor de muncă sau studii, prin încheierea unei căsătorii fictive etc. Mijloacele de recrutare pot fi efectuate prin constrângere, răpire, înșelăciune parțială sau totală.

Cu referire la alegațiile apărării care a invocat nedemonstrarea elementului transportării victimei, instanța de apel le-a respins ca lipsite de suport probator și a reiterat în acest sens concluziile primei instanțe care a stabilit, că acțiunea de transportare s-a manifestat prin organizarea transportării părții vătămate, Deliceban (Țîrchi) Larisa, din s. Xxxxx, r-nul Xxxxx, Republica Moldova în or. Istanbul, Turcia cu ruta aeriană Chișinău- Istanbul, unde partea vătămată a fost întâlnită de o persoană pe nume „Yengen”, care a transportat-o pe Deliceban Larisa într-un apartament nestabilit din or. Istanbul.

Prin urmare, în argumentarea concluziei sale, prima instanță a reținut, că faptul transportării părții vătămate Deliceban Larisa din Republica Moldova în Turcia, or. Istanbul, s-a dovedit atât din materialele cauzei penale cât și din declarațiile părții vătămate, care a indicat că, inculpatul Vlas Ion, i-a adus la cunoștință că urmează să practice prostituția, pentru ce va primi suma de 1500 dolari lunar. Mai mult decât atât a ajutat-o să-și perfecteze pașaportul străin, iar ulterior i-a procurat bilet spre or. Istanbul și cu automobilul ce îl deținea cu drept de proprietate, Vlas Ion a transportat-o la Aeroportul Internațional Chișinău, unde a organizat transportarea părții vătămate în Turcia.

În același context, întemeiat s-a remarcat, că acțiunea principală de recrutare și transportare a rezultat din extrasul din registrul de stat al populației pe numele Deliceban Larisa, prin care s-a confirmat perfectarea la 17.11.2004 a pașaportului seria xxxxx pe numele ultimei, la xxxx nr. xx, în regim de urgență, înainte de plecarea în țara de destinație cât și din copia contractului de folosință din 11.07.2006 ridicat de la Vlas Ion, prin care se confirmă că inculpatul Vlas Ion a deținut în proprietate automobilul de model VW GOLF cu nr/î xxxxx, de culoare albastră până la 11.07.2006, cât și declarațiile părții vătămate precum că Vlas Ion a transportat-o în luna noiembrie 2004 la o secție de pașapoarte din mun. Chișinău cu un automobil de culoare albastră.

De asemenea, instanța de apel a apreciat ca justificată concluzia primei instanțe în acest sens și prin prisma stabilirii acțiunii adiacente, manifestate prin înșelăciune și abuzul de poziția de vulnerabilitate.

În contextul dat, instanța de apel a respins ca neplauzibile argumentările părții

apărării cu referire la nedemonstrarea acestor elemente în acțiunile inculpatului, or prima instanță întemeiat a stabilit, că inculpatul a cunoscut la momentul săvârșirii faptei, despre vulnerabilitatea victimei și s-a folosit de poziția precară a acesteia, inclusiv că inculpatul a indus în eroare victima, Deliceban (Țîrchi) Larisa, asupra salariului lunar și condițiile de muncă.

Sub aspectul elementelor relevate, instanța de fond întemeiat a reținut, că starea de vulnerabilitate a rezultat din declarațiile părții vătămate, Deliceban Larisa, cât și a martorului Balan (Dumbrava) Ludmila, care au comunicat că partea vătămată se afla într-o situație materială grea, având un copil minor la întreținere, fiind divorțată și nefiind încadrată în câmpul muncii, mama acesteia era la pensie. Totodată martorul, Balan (Dumbrava) Ludmila indicând că ultima nu avea mijloace financiare pentru a se întreține, iar înșelăciunea, în calitate de acțiunea adiacentă, s-a manifestat în acțiunile inculpatului Vlas Ion prin faptul comunicării de către acesta părții vătămate Deliceban Larisa că urmează să practice prostituția, iar pentru aceasta va primi 1500 dolari lunar. Pe când în Turcia, lucrând 3 luni a primit 500 dolari, restul banilor i s-a spus că au fost reținuți pentru cheltuielile suportate pentru ea.

Totodată, instanța de apel a reținut ca întemeiată și concluzia primei instanțe în partea ce ține de confirmarea în acțiunile inculpatului Vlas Ion și a agravantei imputate prin litera d) a art. 165 alin. (2) Cod penal - *"de două sau mai multe persoane"*, or corect s-a reținut că infracțiunea a fost comisă în coautorat cu alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, în acest sens fiind relevante și declarațiile părții vătămate precum că în Turcia, or. Istanbul a fost întâlnită de un cetățean turc.

Astfel, instanța de apel a constatat cu certitudine, că Vlas Ion a comis infracțiunea prevăzută art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal or, la materialele cauzei sunt anexate suficiente probe pertinente, concludente și utile, care coroborând între ele răstoarnă prezumția de nevinovăție a inculpatului.

De asemenea, instanța de apel este cert convinsă de corectitudinea instanței de fond la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă aplicată în privința inculpatului Vlas Ion, fiind luate în considerație caracterul și gradul de pericol social al crimei comise, personalitatea inculpatului, circumstanțele agravante și cele atenuante răspunderii prevăzute de art. art. 76, 77 Cod penal, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a considerat întemeiată concluzia primei instanțe în partea admiterii parțiale a acțiunii civile privind încasarea de la inculpatul Vlas Ion în beneficiul părții vătămate Deliceban Larisa a sumei prejudiciului moral în sumă de 5000 lei, ținând cont de caracterul acestui prejudiciu, de suferințele morale ale părții vătămate și anume, că inculpatul profitând de starea ei de vulnerabilitate, situația materială precară, prin înșelăciune a convins-o să plece în

Turcia la muncă, concluzie pe care și-o însușește integral.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Tocan Rodion în numele inculpatului, prin care invocând drept temei pentru recurs art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești, cu emiterea unei hotărâri de achitare în privința lui Vlas Ion.

În motivarea recursului ordinar declarat partea apărării menționează următoarele:

- din cumulul de probe aflate la dosar, dar și din cele cercetate în instanța de judecată se constată că niciunul din elementele prevăzute de norma penală nu s-au confirmat.

Referitor la inexistența recrutării părții vătămate, se confirmă chiar de însăși partea vătămată care confirma că anterior a mai fost în Turcia unde a practicat prostituția, din această cauză umbla prin sat și spunea că vrea să plece în Turcia. Acest fapt că ea dorește să meargă în Turcia la prostituție i-a comunicat și Ludmillei Dumbrovă pe care a rugat-o să o ajute să meargă și ea în Turcia;

- lipsa elementului recrutării se mai confirmă și prin circumstanțele constatate în sentința Judecătoriei mun. Chișinău, sediul Centru din 22 octombrie 2010 (Vol. II, f-d. 106-107) în cadrul ședinței de judecată de atunci partea vătămată a declarat că anterior în anul 2004 a mai plecat de una singură în Turcia, cu pașaportul perfectat pe numele său de domnișoară Țîrchii Larisa. Aceste circumstanțe au fost constatate și de instanța de judecată expuse în sentința nominalizată prin urmare se confirmă că partea vătămată a plecat de una singură în Turcia pentru a practica prostituția ieșind din țară și anume prin aeroportul Ataturk, Istanbul Turcia la data de 18.11.2004, revenind în Republica Moldova prin același aeroport peste o lună adică la data de 18.12.2004, ulterior la 19.12.2004 iarăși a plecat în Turcia prin același aeroport (Vol. II, f-d. 207) unde se constată că partea vătămată nu s-a aflat în Turcia doar o singură lună, ieșind din Turcia în data de 18.12.2004 deplasându-se acasă după care s-a reântors în turcia la data de 19.12.2004;

- cu privire la lipsa elementului transportării se constată că nici acest semn al infracțiunii nu și-a găsit confirmarea. Chiar dacă acuzarea insistă pe faptul că transportarea părții vătămate a fost la ofiul xxxx nr. xx cu o mașină albastră ca să-și perfecțeze pașaportul, aceste circumstanțe nu-și găsesc confirmarea din probele la dosar. În acest sens, din probele și anume Sentința Judecătoriei mun. Chișinău, sediul Centru din 22 octombrie 2010; procesul-verbal de confruntare a părții vătămate cu inculpatul la urmărirea penală constatăm că o astfel de circumstanță de transportare nici nu a existat, căci Deliceban Larisa deja avea pașaport perfectat pe numele său de domnișoară Țîrchii Larisa. Pașaportul în cauză ea și l-a perfectat de una singură, cu care nu o singură dată a ieșit din țară în anul 2004. Or, declarațiile martorului

Dumbravă Ludmila prin care a confirmat că după discuția de atunci seara ea a aflat că partea vătămată deja a fost plecată, de la mama sa a aflat acest lucru și nu se cunoaște cum a plecat aceasta. Declarațiile părții vătămate date în cadrul ședinței de judecată cu privire la transportarea pentru perfectarea pașaportului de către inculpat nu se confirmă prin cumulul de probe și anume circumstanțe care au fost constatate de instanța de judecată prin Sentința Judecătorei m. Chișinău, sediul Centru din 22 octombrie 2010 (Vol. II, f-d. 106-107), în care în cadrul instanței, partea vătămată însăși a declarat: *„Ea personal și-a făcut pașaportul străin și în anul 2008 a plecat în Istanbul de una singură. Anterior, în anul 2004 deja fusese în Turcia pe familia de domnișoară și atunci a rugat-o pe Dumbravă Ludmila să plece în Istanbul și a rugat-o să-i împrumute bani pentru a procura bilet de a pleca în Turcia.”*

La fel, partea vătămată Deliceban Larisa a mai relatat instanței că *„atunci când a plecat prima dată în Istanbul, Dumbravă Ludmila a ajutat-o și a plecat când si-a făcut pașaport de una singură.”*

Instanța a constatat prin sentință că partea vătămată: *„personal și-a făcut pașaportul străin cu numele de domnișoară și a plecat în Istanbul. Atunci Dumbravă a ajutat-o să plece dar ea și-a făcut pașaportul de una singură”*;

- nu se confirmă nici elementul existenței înșeleciunii. Or, partea vătămată singură a confirmat că era în căutare de a pleca în Turcia pentru a practica prostituția. Cunoștea ce activitate urmează să practice și realiza toată situația și chiar și-o dorea. Nu poate fi reținută circumstanța existenței înșelăciunii precum că i s-a promis o sumă de 1500 de dolari pe lună, dar nu i s-a plătit. În primul rând este de menționat că partea vătămată în ședința de judecată când a declarat că dorește să-i fie achitat prejudiciul material sub forma salariului lunar promis, deja era conștientă și nu existau careva circumstanțe că aceasta ar fi fost recrutată, transportată prin înșelăciune. Chiar și suma promisă, se constată că i-a fost achitată de persoane la care ea a lucrat. Cîrcumstanța dată se confirmă prin procesul-verbal de confruntare (vol. II, f.d. 201), unde la întrebarea în perioada practicării prostituției pe teritoriul Turciei și anume perioada 2004-2005, dacă a primit banii cuveniți? Răspunsul ei a fost că *„Da. Venitul lunar era de 1000 dolari SUA pe lună”*. Totodată, la întrebarea dacă careva bani pentru transportarea ei în Turcia ia transmis lui Vlas Ion sau nu? Răspunsul ei a fost că *NU*.

Deci, constatăm că nici Vlas Ion nu i-a făcut careva promisiuni de a o angaja sau de a-i plăti vreun onorariu, căci aceasta deja îl primise de la alte persoane, iar inculpatul nu i-a cerut niciodată careva rețineri sub pretexte de recuperarea cheltuielilor pentru transportare.

Evident că partea vătămată având interes material în cauza penală, căci cum și-a formulat pretenția că nu dorește nimic de la Vlas decât să-i fie achitată salariul

pentru munca de prostituată;

- în ceea ce privește abuzul de vulnerabilitatea persoanei iarăși nu s-a confirmat din cumulul de probe la dosar nici această circumstanță. Or, cum se constată partea vătămată a plecat desinestătător în Turcia în anul 2004, unde la fiecare lună se întorcea în R. Moldova și ulterior iarăși pleca, cu scopul de a practica prostituția, ba chiar primea onorariile promise de la persoanele din Turcia, conștientiza scopul și natura activității sale prestate în Turcia. Or, simpla declarație a acesteia precum că este săracă și nu are bani nu poate fi reținută ca o dovadă asupra existenței vulnerabilității acesteia. Acuzarea urma să confirme starea de vulnerabilitate a părții vătămate prin careva anchete sociale, sau dovezi că partea vătămată se află la evidența socială ca familie vulnerabilă. Astfel, că în lipsa probelor în acest sens, nu putem afirma că neavând bani și fiind cu copil mic ea era deja în stare de vulnerabilitate;

- în cadrul instanței de apel, în temeiul art. 332 Cod de procedură penală, am solicitat încetarea procesului penal în legătură cu expirarea termenului de tragere la răspundere penală, însă instanța de apel nu s-a expus asupra acestui argument.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului părții apărării, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.

Potrivit textului recursului declarat de partea apărării în care se invocă ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin.(1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanțele de fond au admis erori grave de fapt și de drept, care au afectat soluțiile*

instanțelor și când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, însă Colegiul consideră că aceste temeuri nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că inculpatul nu este vinovat de comiterea infracțiunilor imputate, Colegiul o consideră neîntemeiată, or, instanțele judecând cauza și verificând probele cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, cărora le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția lui Vlas Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Temeiul invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin decizia adoptată corect a menținut sentința atacată.

Totodată, Colegiul penal statuează că critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înlătuiește de către instanța de recurs. De asemenea recursul invocat de avocatul Tocan Rodion este identic cu cererile de apel declarate de către ultimul și de către avocatul Lazur Irina în numele inculpatului, ca urmare instanța de apel a dat răspuns la toate cerințele invocate și le-a argumentat pe larg.

Referitor la temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, invocat de recurent, Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*” se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Deși se invocă că inculpatul nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate, Colegiul consideră că instanța de apel întemeiat a conchis că afirmațiile respective nu generează achitarea acestuia precum s-a solicitat în cererile de apel, or în cursul judecării cauzei în apel și în fond au fost prezentate probe care înlătură orice dubiu și dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în cele imputate.

Concluziile instanței de apel privind vinovăția inculpatului sunt descrise detaliat în descriptivul deciziei instanței, pe care instanța de recurs și le însușește sub aspectul stării de fapt și de drept a cauzei, așa cum au fost reținute de instanța de apel.

Așadar, instanța supremă nu se va expune cu privire la preținsele erori enunțate de recurent, întrucât autorul cererii de recurs semnalându-le, a eșuat să descrie esența acestora și relevanța lor pentru cauza deferită judecătii, referindu-se preponderent la chestiunea de apreciere a probatoriului. Totodată, Colegiul consideră inacceptabil faptul că apărătorul, pe calea recursului ordinar, dorește să se ajungă practic la o nouă analiză a circumstanțelor de fapt din sentința primei instanțe și din decizia instanței de apel nu pentru a fi corectată vreo eroare judiciară, ci doar în vederea reaprecierii probatoriului, în acest sens instanța de recurs ordinar transformându-se într-o veritabilă instanță de apel, ceea ce excedă scopul pentru care aceasta a fost creată.

Mai mult, simplul fapt că pot exista două puncte de vedere distincte cu privire la modul de apreciere a probelor nu este un motiv suficient și plauzibil pentru a dispune achitarea inculpatului, după cum se solicită de recurent.

Instanța de recurs se raliază argumentelor expuse în hotărârile contestate, totodată, notând că, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO se admite însușirea concluziilor instanțelor ierarhic inferioare de către instanțele ierarhic superioare, în cazul când constatările acestora sunt fundamentate în fapt și în drept, fiind ample prezentate în hotărârile atacate, constatându-se că la administrarea probelor nu au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale ale participanților la proces, iar probele puse la baza hotărârilor nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor formulate de instanțe.

Având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar criticele din cererea de recurs înaintată de avocatul Tocan Rodion în numele inculpatului nu și-au găsit confirmarea.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Rodion Tocan în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2020, în cauza penală privindu-l pe **Vlas Ion Xxxxx**, ca fiind vădit

neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **18 decembrie 2020**.

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana